

ОРЕСТ ОСТАПОВИЧ АБРАГАМОВИЧ (З НАГОДИ ЮБІЛЕЮ)



Професор Орест Абрагамович

Є у нас в Галичині, у Львівському національному медичному університеті імені Данила Галицького, харизматична особистість! Вистачає короткої бесіди з цією людиною, щоб зрозуміти: перед нами надзвичайно різносторонньо обдарований вчений. Вражає його ерудиція, елегантність, вишукані манери, заворожує виквітна мова.... Це справжній аристократ духу професор Орест Абрагамович!

Народився у місті Львові 13 листопада 1947 року (згідно з записом у паспорті – 2 січня 1948 р.) у славній українській родині медиків Остапа Сидоровича та Надії Михайлівни Абрагамовичів. Охрещений греко-католицьким священником у церкві святих Петра і Павла, яка розташована на вулиці Личаківській, неподалік від «професорської кольонії» – місця його народження.

Нелегким було життя в післявоєнному Львові родини Абрагамовичів. З дитячих років від Мами перейняли діти (цієї глибоко інтелекгентної родини) незрадливу любов до рідної землі, до рідного слова, до пісень і колядок, до музики та музичних інструментів. Батько, якого люди називали лікарем від Бога, виховував синів у національному дусі, з пошаною до християнської

моралі. Родинна атмосфера відіграла неабияку роль у формуванні майбутнього науковця.

Навчався у спеціалізованій середній школі №28 з поглибленим вивченням іноземних мов, де, незважаючи на важкі часи політичних репресій, горнули дітей до українського, навчали їх любити свій народ, свої традиції.

У 1965 р. вступив на лікувальний факультет Львівського державного медичного інституту. Свою наукову роботу Орест Остапович розпочав ще зі студентської лави у наукових гуртках кафедр гістології та патологічної фізіології. Згадуючи про навчання в Alma-Mater, низько схиляє голову перед світлою пам'яттю викладачів інституту, які своїми універсальними знаннями, фаховим викладанням предметів, відданістю своїй справі захоплювали студентів і навчили їх любити недужу людину. Таку безмежну відданість хворим, любов до ближнього, закладену прекрасними традиціями інституту, Орест Остапович зберігає до сьогоднішнього дня.

Самостійну лікарську діяльність розпочав 45 років тому, коли в 1972 р. його скерували на роботу у Всесоюзний базовий санаторій «Каштан», де організував відділ функціональної діагностики, впровадивши вперше в Україні ендоскопічну фіброезофагогастроуденоскопію з прицільною біопсією та наступним гістологічним дослідженням біоптатів. У 1975 р. запросили організувати аналогічний відділ на курорті «Моршин», де пропрацював до 1982 р., поєднуючи практичну роботу з науково-дослідницькою діяльністю.

У 1982 р. захистив кандидатську дисертацію, в якій дослідив клінічно-функціональний і морфологічний стан слизової оболонки шлунка у хворих на хронічний гастрит з секреторною недостатністю та її зміни під впливом моршинських мінеральних вод і озокеритових аплікацій. Впровадження результатів цієї дисертації суттєво поліпшило якість діагностики й ефективність лікування хронічних гастритів з секреторною недостатністю, покращило первинну профілактику раку шлунка. У цьому ж році, після успішного захисту кандидатської дисертації, приступив до виконання обов'язків асистента кафедри шпитальної терапії. У 1989 р. отримав вчене звання доцента кафедри.

Блискуче захищена у 1995 р. докторська дисертація «Характеристика клініко-функціональних та морфологічних особливостей у хворих після резекції шлунка з приводу ускладненої виразкової хвороби гастродуоденальної зони (терапевтичні аспекти)» зробила суттєвий вклад у вирішення з позиції терапевта складної проблеми постгастрорезекційної хвороби.

У цьому ж році, за рішенням ректора ЛДМІ академіка Павловського М.П., очолив кафедру шпитальної терапії (сьогодні внутрішньої медицини №1), перейнявши від професора Виговського В.П. – людини шляхетної, розумної, скромної, виваженої, готової завжди допомогти – безмежну відданість праці.

З 1999 р. проходив вишкіл у провідних клініках США, Канади, Західної Європи.

У 2003 р. отримав вчене звання професора. Наукове звання дійсного члена (академіка) медичного відділу АН ВО України присвоєно 24 листопада 2007 р. У 2010 році нагороджено Орденом АН ВО України за вагомі здобутки в галузі медицини.

У 2017 р. за значний особистий внесок у державне будівництво, соціально-економічний, науково-технічний, культурно-освітній розвиток України, вагомі трудові здобутки та високий професіоналізм присвоїли Почесне звання «Заслужений лікар України».

Впродовж 35 років роботи у Львівському національному медичному університеті професор Абрагамович активно займається науковою, діагностично-лікувальною, педагогічною та суспільно-громадською роботами. Він проводить дослідження в царині гастроентерології, ревматології, кардіології, пульмонології, профпатології, нефрології, дерматології, ендокринології, курортології, дієтології, клінічної фармакології. Постійно надає кваліфіковану допомогу практичній охороні здоров'я, консультуючи хворих у спеціалізованих відділах Львівської обласної клінічної лікарні, 3-ї та 4-ї міських лікарень, Львівського обласного кардіологічного центру, які є клінічними базами кафедри. Проводить обходи у цих відділах, клінічні конференції, на які запрошують «вузьких» спеціалістів, лікарів-діагностів (рентгенологів, ендоскопістів, ультрасоноскопістів, спеціалістів з лабораторної діагностики тощо), патологоанатомів, – для з'ясування діагнозів і тактики лікування складних хворих, демонстрації цікавих клінічних випадків, подання найновішої інформації практичним лікарям. Щомісяця бере участь у патологоанатомічних конференціях Львівської обласної клінічної лікарні. Очолює Львівський обласний гепатологічний центр, який організував у 2006 р. Є автором 16 патентів та 10 раціоналізаторських пропозицій на способи діагностики та лікування.

Орест Остапович – кваліфікований педагог. На кафедрі внутрішньої медицини №1 проходять навчання студенти 4-х, 5-х і 6-х курсів, інтерни, клінічні ординатори, магістранти, аспіранти очної та заочної форм навчання. Завідувач кафедри проводить практичні заняття, читає лекції з усіх розділів внутрішніх хвороб, з актуальних проблем професійних хвороб, щорічно готує клінічних ординаторів, серед яких є і громадяни інших держав.

Під науковим керівництвом професора захищено 13 кандидатських дисертацій, 38 магістерських робіт. Постійно готує наукові кадри в очній аспірантурі.

Творчий доробок налічує 595 наукових праць, серед яких – монографії «Постгастрорезекційна хвороба (терапевтичні аспекти)» (2005), «Клітинна трансплантація в клініці внутрішніх хвороб» (2006), «Хронічний гастрит: діагностика; лікування на курорті Моршин» (2011); посібники «Внутрішні та інфекційні хвороби» (1999), «Внутрішні хвороби» (2004), «Сучасні класифікації та принципи формулювання діагнозів у клініці внутрішніх хвороб» (2005), «Невідкладні стани в клініці внутрішніх хвороб» (2007), «Диференційна діагностика клінічних синдромів професійних хвороб: курс лекцій» (2007), «Анемічний синдром: сучасні засади діагностики та лікування» (2007), «Терапія військова та надзвичайних станів (посібник для студентів, інтернів та сімейних лікарів)» (2008), «Посібник з професійних хвороб» (2010); довідники «Епоніми симптомів, синдромів, симптомокомплексів та хвороб внутрішніх органів» (2004), «Клініко-лабораторні та інструментальні константи у клініці внутрішніх хвороб»

(2008), «Епонімні назви в гепатології» (2009). Його посібник «Внутрішні хвороби» (2004) нагороджено дипломом Президії Академії Наук Вищої освіти України.

Професор Абрагамович є членом Вченої ради ЛНМУ імені Данила Галицького, членом спеціалізованої Вченої ради Д 35.600.05, співголовою Львівського обласного товариства терапевтів, організатором та віце-президентом першої в Україні Львівської обласної асоціації гастроентерологів і гепатологів, віце-президентом Львівської обласної асоціації інтерністів, членом лікарської комісії наукового товариства імені Шевченка, членом Всеукраїнського лікарського товариства, у 2007 р. його обрали співголовою Львівського обласного науково-практичного товариства терапевтів, з 2002 р. – Президент Львівської обласної асоціації профпатологів та віце-президент обласної асоціації гастроентерологів і гепатологів, з 1995 р. – організатор та президент Львівського обласного благодійного фонду «Надія», з 2012 р. – засновник і головний редактор журналу «Львівський клінічний вісник».

Професор Абрагамович О.О. – лікар вищої категорії за спеціальністю «Внутрішні хвороби», висококваліфікований інтерніст, авторитетний педагог, вчений, відомий своїми науковими працями та впровадженнями в практичній охороні здоров'я населення з терапії.

Не викликають сумніву професійні здобутки Ореста Остаповича, але мало хто знає про багатогранність його душі: досконало знає історію, любить поезію, має прекрасний голос, а відтак чудово співає, грає на гітарі, фортепіано, віртуозно катається на лижах, захоплюється плаванням, цікавиться мистецтвом, є неперевершеним оратором. Безжальний до самого себе, проте завжди залишається співчутливим до чужої біди, а тому є об'єктом захоплення, прикладом до наслідування. Тільки мужня, вольова людина може знаходити у собі сили посміхнутися людям навіть тоді, коли на серці гіркий полин втрати.

Наукова діяльність поєднана з широтою ерудиції і замилюванням до образотворчого мистецтва, яке успадкував Орест Остапович від свого діда Михайла Гаврилка – скульптора, художника, поета. Це від діда у нашого професора тонке чуття краси, неймовірна уява, а ще фанатична любов до України!

Напевно немає жодної важливої ділянки суспільного життя, де б не брав активної участі професор Абрагамович. Це феномен ученого та громадського діяча, чий судження виразно спрямовані у прийдешні роки.

То ж побажаємо нашому шанованому ювіляру міцного здоров'я, невтомно трудитись, не завершувати свої наукові пошуки, піднімати українську медицину на вищий рівень, що відповідає вимогам ХХІ сторіччя, а ще і надалі бути інтелектуальною елітою України та залишатись неповторною людиною!

Колектив кафедри внутрішньої медицини №1

*Лікарська комісія НТШ у м. Львові
складає щиру подяку
професору Оресту Абрагамовичу
за жертвне служіння медичній науці
та практичній медичній та приклад гідності,
духовності та громадську позицію*